

Posudek na práci kolegy Světlíka bude velice stručný: jedná se o práci mimořádně kvalitní, napsanou kompetentně a s dostatečným nadhledem, kde „historikovu řemeslu“ nelze v podstatě nic vytknout. Máme v rukách studii zralé osobnosti.

Autor si sám vybral téma, k němuž předem znal prameny a věděl, že je bude moci doplnit o paměti svědka sledovaných dramatických událostí.

Základním tématem, které Pavel Světlík sledoval a zcela vhodně zasadil do dobového kontextu situace a politických procesů 50. let (kapitoly 2-4) je příběh rodiny Vítových a celé akce, která přivedla otce Víta na popraviště.

Velice oceňuji právě zasazení tohoto případu do tzv. Tažení proti kulakům a na druhou stranu komparaci, byť jen náznakově, s mnohem známějším babickým případem. Celý příběh se tak stává exemplarem, typem pro metody boje „proti kulakům“ a „nepřátelským živlům“.

Otázka, do jaké míry byl M.Stejskal provokatérem STB koliduje pouze s druhou možnou variantou, že jeho naivitu STB pouze využila ke svým účelům.

Popis procesu a následků v rodině odsouzeného je v podstatě opět modelovým příkladem persekuce komunistického režimu.

Oceňuji autorovo „lehké pero“, ačkoli jsem někdy kritizovala styl, který se blížil novinářství. Nejsem si ovšem jista, tda je možné tuto skutečnost (pouze v některých případech) chápat jako nedostatek. Stejně tak jsem nebyla nadšena nejednotou časů. Svoje připomínky tohoto typu však opouštím. Vznikla totiž práce, kterou bude možno záhy tisknout.

Práci navrhuji hodnotit známkou výborně, stejně tak ji navrhuji přijmout bez připomínek jako práci rigorózní. Doporučení k tisku a k udělení ocenění budou nepochybně následovat.

Alena Míšková